

TÜKÖRBEN

Pálinkás Mária Kecel email cím: mamcika6@indamail.hu

Olykor, olykor alkalommal
Szembenézek önmagammal, s megkérdem:
Hol vagy most és merre tartasz?
Talán megint megállított a világ?
Mert érzem az én csak élni akar,
Halni nem már.
Biztos megint fût-fát ígért a ravasz,
Mert a legtöbbször úgy varázsol,
Mint a tavasz
Hogy szépséget, gazdagságot mutat
Közben meg azt suttogja :
Mindez a tied, élvezd
Még nincs ideje a termésnek!
De én szívem ne higgy neki kérlek
Életed te minden napon adva éljed,
Mert itt a földön először mindig adni s halni kell,
Az új élet a gazdagság csak úgy jön el.
Mert egyszer egy régi tavaszon
Érted is meghalt valaki, ne feledd!
Hogy te élj,
Hogy gazdag légy,
Hogy adni tudj,
Hogy szerethess!

Forrás: www.keresztenydalek.hu